

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Lissa Mathiasen, og så tror jeg, vi er tæt på at gå tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg er utrolig glad for debatten i dag, for den har egentlig vist, at B 76 er, hvad jeg vil kalde et fejlskud, fordi man rent faktisk ikke er klar over, hvad det er, man har lagt op til. Der burde egentlig være nogle partier, der sidder med ganske røde ører over at have fremsat det, og ørerne burde være endnu mere røde, fordi et flertal havde tænkt sig at stemme forslaget igennem uden at vide, hvad det indeholdt.

Vi har det sådan, at for os er det afgørende, at vi behandler vore ældre og ikke mindst de ældre, som f.eks. er på et plejecenter og i meget høj grad har behov for omsorg og pleje, på en værdig måde. Det er også det, der er årsagen til, at vi har sagt fra og har sagt, at det her kan man ikke være bekendt. Men jeg har en fornemmelse af, at der sidder nogle dernede, som har brug for at få isposerne op på ørerne, for det kunne godt have været gjort bedre, og det synes jeg egentlig vore ældre fortjener. Det vil vi også godt gøre fra Socialdemokratiets side.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ulrik Kragh som ordfører.

Ulrik Kragh (V):

Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen og også rette en tak til medarbejderne, der har gjort et udmærket stykke arbejde inden for de smalle rammer, ministeren har fastlåst dem i.

Til indledning vil jeg sige, at generelt har bypolitikken det med at forsvinde i tværsektorel retorik. En række af de politiske problemstillinger er bundet sammen med miljøpolitik, erhvervs politik, socialpolitik og trafikpolitik. Tingene hænger naturligvis sammen, men i Venstre fristes vi dog til at spørge og måske endda konkludere, at den overdrevne store vægt på de øvrige indsatsområder mere skyldes regeringens manglende bypolitik. Der er megen analyse, men der er manglende konklusioner og opfølgende handling.

Generelt er byredgørelsen fyldt med mange punkter, hvor regeringen vil indsamle statistik, indsamle erfaringer og vurdere og overveje det ene og det andet. Vi finder det fornuftigt, at de bypolitiske problemstillinger løbende undersøges, men undersøgelser og evalueringer skal føl-

ges op af konklusioner og handling, hvis konklusionerne fordrer det, og generelt må det siges, at redegørelsen undtagen på bymiljøområdet er støvsuget for konklusioner med heraf følgende handling. Venstre finder det underligt, at de mange undersøgelser og vidensindsamlinger, der tidligere er indsamlet på de øvrige områder, ikke har kunnet danne grundlag for kommentarer eller initiativer, som regeringen vil forfølge.

Venstre er enig i de virkemidler, der lægges op til fra regeringens side. Der lægges op til vidensindsamling og erfaringsudveksling mellem kommunerne, og det er den rigtige vej at gå, fordi kommunerne kan bruge hinanden som inspiration og sparringspartnere. Også benchmarking-analyserne mellem kommunerne er en byudviklingsmæssigt spændende idé.

Derimod er de sædvanlige, centralt styrede puljetiltag ikke Venstres vej. Venstre ser hellere, at det kommunale selvstyre selv vælger og prioriterer, hvilke bypolitiske problemstillinger der er de vigtigste, frem for at kommunerne vælger efter, hvor der er flest puljemidler til rådighed. Hvis staten vil påvirke udviklingen i en bestemt retning, ser Venstre hellere, at man støtter grundforskning i byggematerialer til by- og boligformål. Man kunne købe private byudviklingsfirmaers ekspertise til sammenfatning af erfaringsudveksling mellem kommunerne, eller man kunne investere i særlige by- og boligudviklende materialer hos private, innovative leverandører til det offentlige byggeri.

Når redegørelsen er så bred, som jeg tidligere har været inde på, kunne man jo forvente, at der var initiativer på vej for at løse de bypolitiske problemer, der reelt eksisterer i Danmark; men sådan som vi ser det, er det ingenlunde tilfældet, og vi finder det ærgerligt, at regeringen ikke har brugt tiden siden sidste redegørelse til at få gjort noget ved problemerne.

Boligmangelen i de større byer er kun blevet værre, infrastrukturproblemerne er kun blevet større, og vilkårene for kommunernes planlægningsmæssige rammebetingelser er ikke blevet bedre. Borgerinddragelsen i byudviklingen er stadig på et niveau, hvor erfaringsudveksling er vanskelig, og endvidere er redegørelsen fuldstændig uden visioner eller initiativer for de mindre byer. Det er en stor mangel.

Regeringen har så travlt med at sovse bypolitikken ind i alle mulige andre områder, at de reelle bypolitiske problemstillinger bliver forsømt. Denne påstand skal selvfølgelig uddybes, hvilket jeg vil komme tilbage til senere.